

ma: siis meie salved ja kiristud ei ullataks
sedda andi keik wastowõtma. Agga mitto
iwowifest ei iddane; mitto kellel iddo wäljas,
jälle Ma peäle kuiwab; mitto sööb ellajas;
liinud mitto omma ahne nofkaga ärranop-
pivad; talw ja kerwade paljo kautawad;
poud panned monnel aastal kaswo finni;
liig wiim, külmad ööd ja kanged tuled öile-
mise ajal põllomehhe lotust wähhendamad;
ning enne kui sirp wäljas, puttokad ja liin-
nud ta kallal omma ossa peält ärrawõtmas,
ehk tormid, rasked saud ja rahheogud mitto
head wakka mahharabbawad. Gest siis
tulleb, et sa sarja alt ennam ei forja kui
kuus, ehk kui öige paljo, monnel woel 10
semet. Agga olleme isse ühhest ainsast rukki
kännust jo 10 ja ennam kõrsi luggenud,
kui hea sönniko Ma ja parras ilm annud
rohkeste poegi aiada. Arwa nüüd igga
kõrre ehk pea kofta 10 iwowifest agga: jubba
sul siis sadda semet ühhest ainsast mis
külwasid. Agga mis segi selle wasto ar-
wata, kui waerwaks wõttad semet ühte peen-

rasse tippida, kuida monni katseks teinud.
Ühhest iwowast siis 20, 30 ja ennam kõrsi
loetud. Lahhuta igga kõrs omma jurega
kännust ärra, ja istuta enne õitsemist üks-
laise hea Ma sisse: siis ta poegi aiawad,
ning forjab nenda ühhest seemnest ennam kui
kaks tuhhat jälle; ning on, seddarwisi tehhes,
jubba seitse tuhhat rukki iwowa ühhest ainsast
sadud. On ka jo ühhest ainsast tubbaka tai-
mest 40 tuhhat seemne iwowifest loetud, mis
ta ühhel aastal küpsiks kaswatanud.

Arwatakse umbes, et tam wiisfadda aastat
peab ellama. Monni tam tuhhat aastat
ja pitkemagi aia ellanud. Agga olgo wiis-
fadda. Kui ta selle pitka aia sees ei en-
nam kui 50 kord ep olleks wilja kannud,
ja kui ennam igga wiljakandmise aasta
kohta ei arwata kui wiisfadda tööro — kus
sojemad maad, seal ennamiste igga aasta
keik oksad tööruwid täis — siis üks tam,
omma elloaial 25 tuhhat tööro annab, kellele
Zeigile ennamiste joud lodud sisse, puuks